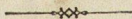

Та ми излезе	—	рамень босильокъ,
Що ми го носѣтъ	—	све юначина,
Све юначина	—	потъ фесо'и-не,
А девойки-не	—	во пазу'и-не,
А дечина-на	—	во рѣчина-на.

289.

Лель си фатиме,	Яно, вѣра и клетва —
Ни да сѣ вѣршишъ,	— ни да сѣ женамъ,
Дур' да си пойдамъ,	— пуста чужина,
Тамо ке седамъ,	— седумъ години,
Ке си постеча,	— седумъ хиляди;
Първа хиляда,	— руба ке пра'а,
Руба ке пра'а,	— руба за мене;
Втора хиляда,	— руба за тебе;
Трека хиляда,	— фустанъ ке пра'а,
Фустанъ ке пра'а,	— отъ шамъ кутіа;
Четверна хиляда,	— бинишъ ке пра'а;
Пета хиляда,	— поясъ ке пра'а,
Отъ ока стрebro,	— полока злато;
Шеста хиляда,	— куки ке пра'амъ,
Куки сараи	— джамой пенджери;
Седумта хиляда	— коня ке купамъ
Коня ке купамъ,	— вамо да идамъ.
Кога си дойдофъ,	— тебе те найдофъ
Пусто свѣршена,	— неомѣжена.
Кѣде сѣ згодифъ,	— кумъ да ти беда
Кумъ да ти беда,	— да те венчаа!
Со кои нодзе,	— кумъ да кинисамъ,
Со кои рѣце,	— венци да менвамъ,
Со коя уста,	— да помолитвамъ!
Уста ми велитъ,	— да сѣ кердосашъ,
Сѣрце ми велитъ,	— да н' сѣ кердосашъ.

290.

Моме, какъ сѣ тенко и високо,
Уще да сѣ цѣрнооко,

На мнодзина треска давашъ
Куму два дни кому три дни,